

Kalmár Lajos fotója

Mi és Ti

A Magyar Televízió „Mi és Ti” vetélkedő sorozatának december 8-i fordulójában Szeged és Pécs városára került az „ujjhúzás” sora. Erre az erőpróbára a városban tanuló egyetemisták is benevezhetnek. Sőt, elsősorban rájuk számítunk. A vetélkedőben egy-egy ötven fős fiú, illetve leány-csapat vesz részt. Külön a fiúk, külön a lányok. Itt, a két város versenytényerében eldől, hogy az emancipáció mérlegében jelenleg melyik nemnek az oldalára billen a mérleg, s hogy egyáltalán billen-e.

A diákságot képviselő versenyzők között számíthatunk a külföldi hallgatókra (idegen-nyelv tudás), humán- és reáliszakosokra egyaránt. Elsportolókra és szakácsművészekre, zenészekre és kőfaragókra. Az ötven-ötven fős versenyző gárda mellett drukkerekre, akik a Sportcsarnok lelátóin foglalhatnak helyet. Olyanokra, akik a speciális női, illetve férfi foglalkozások legjobb művelői. E nem mindennapos, humorban és játékban bővelkedő, nagyszabású vetélkedésre az egyetemek és főiskolák kulturfelelőseinél, illetve a KISZ-bizottságokon lehet jelentkezni. Hívjuk és várjuk azokat, akik úgy érzik, hogy a saját nemükben ügyesebbek és tehetségesebbek, okosabbak, jobbak és szebbek, mint Pécs városának polgárai.

T. G.

Diákportré '78

„Kihasztnálni minden percet”?

Kopott farmerba bújtatott széles vállait, mindig borostás, de sohasem szomorú arcát azt hiszem az egész jogi kar ismeri. Lótyi (becsületes nevén *Lórczy György*) sok ember barátja, sokszor „téma”, de vajon miért?

— Hogy téma lennék, még nem nagyon vettem észre, ha csak azért nem, mert nem élem a sokak által elfogadott életet?
— Úgy tudom, eddig minden félrelet jeles eredménnyel zárult?
— Majdnem. Az első félrelet lezárta az igaz.

— De azt is hallottam, hogy súlyos szűkületet költesz itálra.

— Ez attól függ, hogy mennyit értesz súlyos szűkület alatt. Valóban benne vagyok minden buliban. Tudom, ez a kettősség emészthető meg nehezen. A kialakult szemlélet szerint egy jeles tanulónak legyen tíz dioptriás szemüvege, a könyvtárban élje le az életét, s csak a tankönyvet veheti maga elé. Nézd, én úgy kezdtem ezt az egyetemet, hogy minden percet ki fogom használni, mert ezt az öt évet még egyszer nem kapom az életből ajándékba. Azt hiszem semmivel sem vagyok züllőtebb, mint amit be lehet sörölni a diákvagányság kategóriájába. Csak talán látványosabbra sikerült néha.

— Tehát szerinted ital nélkül nem lehetsz bohém?

— Nézd az italt, ami az én torkomon lecsúszik, csak akkor válik sokká, mikor az ötödik századja tovább. Igazán nem akarok senkit megbántani, de gondolod, hogy több elítélést érdemlek én, mint az a jónéhány tucat ember, akik a kollégiumban hevernek az ágyon problémáikba merülve, s észre sem veszik, hogy elszalad fölöttük öt év. Az a közönyösség, amiről mostanában annyi szó esik nemcsak a munkában és a közösségi tevékenységben látszik meg, hanem a szorosban vett „magánéletben” is. Mintha a mi ifjúságunk nem tudná igazán boldogan élni az életét. Pedig azt hiszem, minden lehetősége megvan rá. Elmondok egy példát. Tavasszal kirándulást szerveztünk a csoportnak. Evvel ilyen út már igazán nem jelenthet elcsépett KISZ-

munkát, mégis hiába rohagáltam azért, hogy indulásra minden rendben legyen, az utolsó napra húszegynéhány emberből csak öt maradt. Én meg kaptam a kémpembe egyet; „mert ez a Lótyi csak mindig bulizni akar”. Pedig állítom, hogy most sem akartam többet, mint egy kicsit jobb közösséget összehozni a kirándulásal.

— Ha már a közösségnél tartunk, beszélj arról is, miért mondtál le nem kis vihart kavárva a KISZ-titkári címről.

— Tudtam, hogy ezt a kérdést nem lehet elkerülni. Sokan elítélték már emiatt, gyávának, kishitűnek még számtalan rossznak elkeresztelték, de most is azt mondom, én cselekedtem helyesen. Mikor a választás után elfogadtam ezt a tisztelet, én komolyan is gondoltam, hogy tenni kell valamit. De én sajnos semmit sem tudtam lendíteni a csoport szekerén. A közös rendezvények nem sikerültek, a munka nem haladt. Semmi mást nem tettem, mint beláttam, hogy kevés a lelkesedésem, hogy nálam alkalmasabb ember is akad az alap-szervezet vezetésére. Azt hiszem ezt hívjuk önkritikának, s nem tudom miért gyanús, ha valaki valóban él vele.

— Ne haragudj, de még egyszer szeretnék visszatérni a „kezdők” képsorokra: jeles átlag és alkohol?

— Ha ezt feszegetjük, azt hiszem elég hamis képet rajzolok majd rólam. Diákkori munkáim talán éppúgy hozzáam tartoznak, mint az a pár üveg sör. És még egyszer csak ismételné tudom magam, az egyetemi éve alatt mindent megpróbálok végigélni. Az átmulatott éjszakákat éppúgy, mint a napi húsz óras tanulást. Az arányokat úgy érzem megtaláltam, és egy kis ital senkinek sem árthat. Vaev nem így van? Úgy is mondhatjuk kicsit durván fogalmazva, hogy itt kitombólok magam. Én élni akarom az életet, mert szeretem. És ezt csak ajánlani tudom mindenki másnak is.

Erre nem válaszoltam, nem bíráltam és nem kérdeztem tovább. A választást már másokra bízom. **BÁTYI ZOLTÁN**

Mi lesz a klubban?

JATE-klub:

November 25. 19 óra: Gyöprugri.
November 26. 19 óra: Arató Ácsó — vendégek: Riskó Géza újságíró és Benkő László, az Omega együttes tagja.
November 27. 18 óra: A gondolat hősei — a görög filozófia története. — 19 óra: Lehet egy kérdéssel több? — vetélkedő. — 20 óra: Irodalmi műhely: Hontalankok útján — a Budapesti Egyetemi Színpad műsora.
November 28. 19 óra: Country-klub, közreműködik a Dobay-Muszty duó — 21.30 óra: Szexológia.

November 30. 20 óra: Guy Foissy: Két szerető szív — bemutató a Szemklinikán.

December 2. Disco — Közben: Szénnel a kézben — Nagy Bandó András műsora.

December 4. 20 óra: Döglött aknák — beszélgetés a művészekkel.

December 5. 22 óra: José Triana: Gyilkosok éjszakája (Szemklinikán).

December 6. 20 óra: Franz Füchmann: Bajtársak — a Minerva Színpad előadása.

TAMÁSI ÁRON KLUB:

November 27. 19.30 óra: „Arra születtem” — Kárpáti Tibor színész zenés irodalmi estje. — 20 óra: Filmklub: Foglalkozása riporter (Közművelődési klub).

November 28. 19.30 óra: Beszélgetés a Szegedi Egyetemről.

November 29. 19.30 óra: Szalvador Dalí — Misi Márta és Szűcs Édua főiskolai hallgatók zenés diás előadása.

December 2. 18 óra: A budapesti Ascher Oszkár Irodalmi Színpad előadása: Hubay Miklós: Lélegzetviasszajfajta; Paul Zindel: A gammasugarak hatása a százszorszépekre.

December 4. 19.30 óra: A Lakatos jazz-quartett koncertje.

SZOTE-KLUB:

November 24. 20 óra: Hőszakadás — filmvetítés. — Vendégünk: Simonyi Imre.

November 27. 19.30 óra: Színház Polyticum.

Zárszámadás helyett az őszi munkáról

Az idej évtől új keretek között segédkeztek a felsőoktatási intézmények hallgatói a betakarításban. A MEM, az OM, a KISZ KB és az Állami Ifjúsági Bizottság nyár elején megjelent közös elvi állásfoglalása arról rendelkezett, hogy ezentúl szabályos munkavállalási szerződés alapján végeznek a diákok az őszi mezőgazdasági munkát. Ennek megfelelően az intézmények állami vezetésének feladata a munka irányítása, s a diákokat munkabér illeti meg. A korábbi évektől eltérő, idej betakarításban való segítség értékelése lassan a végéhez közeledik. A szervezőket arra kértük meg, mondják el legfőbb észrevételeiket, következtetéseiket.

Átgondoltabb szerződéssel

A József Attila Tudományegyetem hallgatói ebben az évben a Pusztaszeri Állami Gazdaság paprika- és szőlőföldjein dolgoztak. A tapasztalatokról és a következő évre szóló javaslatokról dr. Bodnár László adjunktus, az egyetemi operatív bizottság elnöke számolt be:

— Először a pozitívumokat emlitem. A munkateljesítmény kétségtelenül jobb volt az elmúlt évekénél — 4841 mázsa paprikát szedtek a hallgatók, általában 100 kilogrammot —, ehhez hozzájárul az, hogy ilyen nagy létszámban még soha nem vettek részt a diákok a munkában. Jelentősen javult a munkafegyelm is, italozással kapcsolatos kirívó probléma nem volt, s minimálisnak mondható az ellőség. A gazdaság vezetői alapján véve meg voltak elégedve hallgatóink munkájával. Persze, ez nem jelenti azt, hogy hibátlanul dolgoztak volna. A hallgatóknak 25-30 százaléka nem megfelelő hozzáállással

inkább hátráltatta a munkát. Itt elsősorban a kereset-centrikusságra gondolok. A bérekkel kapcsolatos félreértéseknél — főleg az első turnusban — közrejátszott az is, hogy a hallgatók nem ismerték a gazdasággal kötött szerződés feltételeit. Ez pedig szervezési hiba is volt. Az operatív bizottság a tapasztaltak alapján elkészítette javaslatait, ezek közül említek néhányat: a távolmaradásokkal, lógásokkal kapcsolatos elképzelésünk, hogy a jövőben az egyetemi orvos adjon igazolást a hiányzóknak, persze, a fekvőbeteg kivételével. Ez azért is fontos, mert csak a jón karon furcsa módon, hatvanan szenvedtek tüdőgyulladásban, ötvenen pedig valamilyen vesebajban a munka idején. Javasoltuk, hogy a következőkben alaposabban készítsék elő a szerződéseket, azokat már a tanév végéig kössék meg, s szakvéleményezték a jogi kar tsz-jogászai is. A hallgatók véleménye szerint is az sem ártana, ha korábban kezdődne a mezőgazdasági munka — például szeptember végén, amikor az időjárás is jobb. Szeretnénk elérni, hogy minden turnussal egy állandó oktató menjen ki, aki jól ismeri a szerződési feltételeket, s irányítani is tudja a társaságot. Az egyetemi vezetésnek továbbítható azt az elképzelésünket, hogy javasolja a felsőbb szerveknek a legalacsonyabb munkabértérel országos megállapítását. Végül: a pusztaszeri ÁFESZ kisvendéglő nyereszkesedési manővereit jelezzük a felügyeleti szervnél, ez ugyanis komolyan befolyásolta a diákok munkamóráját.

A munkaszervezés...

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói három helyen, Jánoshalmán, Kiskunhalason és Kunbaján segédkeztek a be-

takarításban. Az építőtábori és társadalmi munkabizottság vezetői elmondták, hogy a legtöbb probléma Kunbaján merült fel. Az első turnusban kifogásolható volt a szállás, 44 ágys szobák álltak csak rendelkezésre egy tanyai iskolában, távol a munkahelytől. A második turnusra már javult valamit a helyzet. A munkaszervezésben is voltak enyhébb szövevények, a szerződésben foglalt szőlőszüret helyett a gazdaság kis almás kertjében voltak kénytelenek dolgozni a diákok. Nem egyszer előfordult, hogy munkát sem tudtak adni a hallgatóknak. A másik két helyen már jóval kevesebb gondnal kellett szembenéznük a diákoknak, hiszen a jánoshalmiakkal régóta jó kapcsolatai vannak a főiskolának, s Kiskunhalason is biztosították a munkavégzéshez szükséges feltételeket. A legfontosabb észrevételekről, javaslatokról Márton József, a kunbajai tábor vezetője tájékoztatot:

— Egyik elképzelésünk a jövőre vonatkozóan, hogy a gazdaságokkal kötendő szerződésben csak augusztusban rögzítjük a konkrét időpontot. Eppen az idej tapasztalatok bizonyítják: Kunbajára pont akkor mentünk ki, amikor nem volt olyan nagy szükség a munkánkra. Igaz, ez nemcsak az ottani állami gazdaság hibája, hiszen későn ért be a termés. Szeretnénk, ha a következő évtől mezőgazdasági szakembereket is biztosítana a megyei KISZ-bizottság a szerződések megkötéséhez. S a megállapodásokban részletesen benne lenne hallgatóink elhelyezése, díjazása, továbbá a diákok munkáért felelős, intézkedési hatáskörrel is rendelkező termelőszövetkezeti vezetők személyének megjelölése is. A szervezéssel kapcsolatban úgy gondoljuk, a jövőben intézményünknek jobban kell gondos-

kodnia a megfelelő személyi feltételekről, valóban hozzáértő táborvezetősegről.

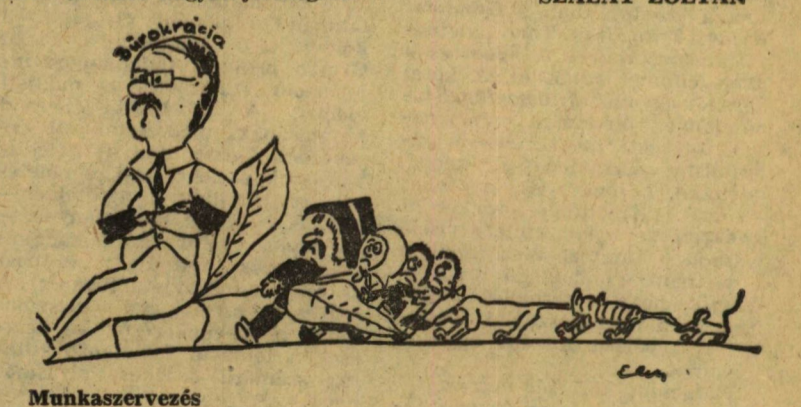
Derekegyházi „váltás”

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen Ádám Edit, az őszi mezőgazdasági munka szervezésének felelőse ezzel kezdte beszámolóját: — Bizonyára az országban kevés hasonló akad ahhoz, amit a Derekegyházi Állami Gazdaság tett. A gazdaság vezetői ugyanis szeptember 8-i megbeszélésük során felajánlották, hogy 1000 személyt fogadjanak, s biztosítják részükre az ellátást, szállást. Öt nap múlva, a szerződés aláírásánál viszont közölték: mégsem tudnak szállást adni, s ennyi embert fogadni. Így három turnusban csupán hatszáz hallgató tudtunk odaküldeni, s az utolsó pillanatokban kellett még két szövetkezetet keresnünk. Furcsa volt az is, hogy a KISZ-szervezet teljesen magára maradt a szervezésben. Végül is Felgyőn és a szegedi Új Élet Termelőszövetkezetben fogadtak benünket.

— Ami a tapasztalatokat illeti: érdekes, hogy a derekegyházi korábbi helytelen magatartásuk ellenére nagyon jól megszer-

vezték a munkát, megadták az is, amit ígértek. Így az átlagkereset személyenként 300 forint volt, öt napra. Az Új Életben — amely az utolsó pillanatban is szívosen fogadott minket — viszont éppen a munkaszervezéssel voltak problémák. Azt is megemlítem, hogy számunkra szokatlan volt a betakarításban való segítség új menete, hiszen az orvosegyetemisták a korábbi években csak egy-két napot dolgoztak. A hallgatók munkahelyre való szállítása is akadózott, éppen ezért szeretnénk olyan gazdaságokkal szerződést kötni, ahol egy hétre szállást tudnak biztosítani a gyerekeknek. Ez egyelőre az egyetlen távlati elképzelésünk. S jó lenne, ha a következő évtől — ahogyan azt az elvi állásfoglalás is előírja — az állami vezetés venni kezde a munka irányítását.

Az elhangzottak után csak annyit: az idej a kísérletezés éve volt a diákok új rendszerű mezőgazdasági munkájában. A jövőben sokkal alaposabb előkészítésre és a gazdaságok jobb hozzáállására van szükség, hogy a hallgatók segítsék a betakarítási munkálatokban valóban elérje célját. **SZALAY ZOLTÁN**

Munkaszervezés